

Lovas István: Engdahl: A gondolatgyárak II.

2017 április 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Miként manipulálja a láthatatlan hatalom a politikát és a f?sodratú médiumokat? Ismertet? F. William Engdahl A gondolatgyárak cím? kötetér?l.

A legjobb talán, ha megismételjük múlt heti ismertetésünk záróbekezdését, ami így hangzott: *„A német médiumoknak a cenzúrája és ellen?rzése Washington és az amerikai titkosszolgálatok által 1946 óta egyre rafináltabbá és szofisztikáltabbá vált. Éppen ezért fontos az, hogy megértsük, írja Engdahl, a gondolatgyárakon át történ? manipulációt. Ugyanis ennek a témának mostanáig alig szenteltek figyelmet."*

A szerz? így fut neki témája el?szavának: olykor voltak könyvek, amelyekben az egyik vagy másik amerikai gondolatgyárat, mint a Bilderbergeket vagy a Külkapcsolatok Tanácsát (CFR), pontosabban megvizsgálták. A dönt? fontosságú dolog azonban ezekben nem jutott kifejezésre. Az, hogy egy amerikai establishment, egy amerikai oligarchia a f?sodratú médiumokat Németországban és világszerte a legújabb id?kben olyannyira hatékonyan formálhatja, mindenekel?tt annak köszönhet?, hogy a vezet? oligarchikus családok valódi pókhálót építettek ki az egymással összefügg? gondolatgyárakkal. Mindegyik ilyen gondolatgyár ugyanazon geopolitikai partitúrából játszik. Ez a valóságnál sokkal messzebb men? konszenzus benyomását kelti.

A szerz? el?tt egyetlen korábbi tanulmány sem ismert, amely megkísérelt volna a gondolatgyárakból létrehozott pókháló és valódi agendájuk közötti összefüggésekre fényt deríteni.

Mivel az itt bemutatott gondolatgyárak igazi célja minden más, csak nem átlátható, a mindenkori éves jelentéseik egyszer? elolvasásával ennek nem jutunk nyomára. Saját, több mint 30 éves újságírói és geopolitikai kutatói tevékenységem fontos el?készületet jelentett az alábbi vizsgálathoz. De ez önmagában olykor nem volt elegend?, mert az igazságot gyakorta hazugságok pora fedte be. *Mark Twain* után szabadon: hazugságok, átkozott hazugságok és sajtóhazugságok.

Engdahl azt írja, tanulmányának figyelmes olvasásával világossá válik, hogy a „demokrácia" el?mozdítására, a „szabadkereskedelemre" vagy egy „nyitott társadalomra" vonatkozó, jól cseng? szavak mögött egy vörös fonal fut végig, amely minden egységet összeköt. Mindegyikben ott rejt?zik a rejtett agenda, a rafinált módszerek a világ népességének csökkentésére, azaz pontosabban a tömeggyilkosságok, amelyeket általában „a jót tenni" frázis takar el.

Ez az agenda minden esetben ott van, függetlenül attól, hogy a saját maga által kinevezett elit Oroszország elleni harcot vezet Ukrajnáért, vagy szíriai háborút, vagy az arab tavaszt rendezi meg. Ott van akkor is, amikor a drákói takarékossági intézkedések szükségességéért érvelnek, amelyeket a Nemzetközi Valutaalap tesz kötelez?vé, hogy a globális gazdasági növekedést mérsékelje, f?ként Fekete-Afrika országaiban, Ázsia nem fehér lakosságú részében, a latin-amerikai indiánok vagy az ortodox szlávok körében. Ott volt akkor, amikor a géntechnikailag megváltoztatott hasznos növényeket a „világéhségb?l való kiútként" hirdették, vagy pedig fiatal afrikai n?k tetanusz elleni tömeges oltóanyagát terhességet gátló anyaggal helyettesítették. Végzetük az agenda rasszista voltán és a fehér angolszászok állítólagos fels?bbrend?ségén nyugodott.

Az itt bemutatott angloamerikai gondolatgyárak, írja a szerz?, egy klikk súlyosan gazdag, hidegvér? ember frontját vagy szép homlokzatát képezik, azaz egy valóban rasszista halálkultúráét. A motiváció a világ népességének drasztikus csökkentése, ami az atomkor eugenetikájának modern formája. Ez olyan neveket hordoz, amelyek közül néhány ismert, néhány kevésbé ismert. Mint *Rockefeller, Rotschild, Soros* vagy *Buffett*. Mindegyikük fehér és utolsó porcikájukig rasszista.

És itt egy pillanatra álljunk meg, hogy meger?sítsük Engdahl általános véleményét hazai tapasztalatunkkal. Vajon a hazai Soros-figurák melyike nem szigetel?dik el teljes mértékben akár lakóhelyén, akár gyermekei els?sorban általános iskoláit tekintve a bármilyen keveredést?l? Vagyis éppen attól, mint amit hangszóróikon – Klubrádió, ATV, 444, Index, hvg stb. – üvöltenek naphosszat pozitív viszonylatban? Ezek közül néhány – olvasható – a vallás mögött rejt?zködik, mások közülük állítólagos filantrópiájuk mögött. Egyesek közülük királyi körökb?l, mások az üzleti és pénzügyi élet legfels?bb soraiból származnak. Vagyonuk milliárdokban, és nem milliókban mérhet?.

Végezetül rejtett szándékaikat követik, amelyeket gondolatgyáraik fejeznek ki okosan érvel? jelentésekben, amiket az amerikai kongresszusnak, az Európai Bizottságnak, a német Bundestagnak és mindenekel?tt a médiumoknak juttatnak el, hogy a nekik megfelel? légkört teremtsék meg.

Sikerük van, de nem azért, mintha igazuk lenne, hanem azért, mert *„bennünket a hatalom megigéz, s?t hipnotizál".* Úgy érezzük, vonz gonoszságuk attól függetlenül, hogy f?sodratú újságírók vagyunk, akik

lelkiismeretünk ellenére beleegyezünk, hogy hazugságaikat terjesszük, vagy intelligens emberek vagyunk, akik inkább félrenézünk, amikor egész nemzeteket a demokrácia nevében elpusztítanak. És pontosan ezzel a magatartással adunk nekik hatalmat.

A valóságban – *Hans Christian Andersen* híres meséje szerint – az angloamerikai császárnak egyáltalán nincs ruhája. A meztelen igazság az, hogy ezek nem félnek semmit?l jobban, mint hogy intelligens emberek az ellen védekezzenek, amit mindnyájunk ellen tesznek. Azon állandó félelemben élnek, hogy elhatározhatjuk, felállunk és racionálisan cselekszünk, hogy ezen visszataszító, szeretet nélküli, meztelen akarnok császároktól a hatalmat elragadjuk.

Udo Ulfkotténak a bátorsága, hogy saját, ezen korrupt hálózattal való kapcsolatainak leleplezésével jelzi azt az áttörést, amely mind világosabban rajzolódik ki, mivel az emberek felismerik azt az ?rületet, amely azoknak a sajátja, akiket vezetésükkel bíztak meg.

Hogy a gondolatgyárak milyen módon manipulálják a médiumokat, az éppen ennek a tanulmánynak a tárgya. A könyv a manipulációnak és a befolyásgyakorlásnak az Atlanti-óceánon átmen? láthatatlan hálóját helyezi nagyító alá. A gondolatgyárak ezen láthatatlan hálója nemcsak Németországot, hanem gyakorlatilag minden NATO-tagországot egy szupergazdag, lelkiismeret nélküli angloamerikai oligarchia érdekeinek vazallusává tesz. És ez még nem elég: egy olyan oligarchiáról van szó, amelynek az agendája a világháború, a terror, a mérgez? és veszélyes oltóanyagokkal vagy génmanipulált haszonnövényekkel történ? mérgezés – azzal a nevetséges szándékkal, hogy joguk van ránk és az egész világunkra.

A fenti el?szó dátuma 2015. április.

Az els? fejezet címe: Igazság vagy hazugság – egy újságíró személyes útja.

Az els? alcím: „Els? tapasztalataim New Yorkban”.

Engdahl, mint írja, 1974-ben került el?ször kapcsolatba az újságírással. Éppen 30 éves lett, amikor New Yorkba került, és egy kisebb újságnak írt cikkeket az OPEC földgázembargójáról és a rá következ? energiaválságról. Teljesen véletlenül lett újságíró. Egyik els? élménye ezzel kapcsolatban egy hotelb?l származik. A Grand Hotel lobbijában várakozott arra, hogy az OPEC-válságra vonatkozó sajtótájékoztató megkezd?djék. Összeismerkedett egy Egyiptomban született újságíróval, aki hosszabban ecsetelte neki az OPEC-embargó valódi okát. Az újságíró egy nagy amerikai napilapnak dolgozott. Amikor másnap megnézte, mit írt lapjában, megütközve látta, hogy annak semmi köze nem volt ahhoz, amit elmondott neki ott, a szálloda várócsarnokában. Helyette hazugságok hegyét olvasta a lapban. Feltette magának a kérdést: vajon a lap f?szerkeszt?je más véleményen volt? Nem tudta, de ezzel úgy érezte, belekóstolt a szakmába.

Kés?bb, a kilencvenes években Németországban dolgozott, és újságíróként a davosi világgazdasági fórumhoz akkreditálták. Ebb?l azután éves rendszerességgel jött létre egy gazdasági-politikai fórum. Kilenc éven át járt Davosba. A bankszakma területére szakosodott brit lap számára tudósított. De „titokban” úgy érezte, „emberiességi küldetést” is teljesít, hogy titokban a globális elit hatalmas világát kifürkéssze, és megtudja, miként m?ködik valójában. Úgy érezte ugyanakkor, hogy légy a falon, és úgy hallgatta a titkos megállapodásokról szóló és azon következ? lépésekr?l szóló beszélgetéseket, amelyek arról szóltak, hogy miként pusztítsák el a nemzetállamokat, vagy hogy az egykori Szovjetunió tagországait egy kapitalista nirvána ígéreteivel milyen módon tudják 70 év vigasztalan szocializmust követ?en kifosztani. Amit Davosban hallott a találkozók alkalmával, „az sok hazudozó hazugságai” voltak.

A meghívott vendégek közé tartozott több miniszter *Borisz Jelcin* új orosz kormányából, mint *Jegor Gajdar;* az izraeli Nobel-békedíjas *Simon Peresz,* akinek háborús b?nöket vetettek a szemére; olyan milliárdos hazudozók, mint George Soros és *Bill Gates,* néhány amerikai szenátor és *Henry Kissinger*. Egyszer még *Helmut Kohlt* is meghívták, hogy tartson egy nagy beszédet. Legtöbbjük remekül vasalt öltönyben jelent meg, és mást sem mondtak mint hazugságokat.

(Folytatjuk)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló